

غزل شماره ۱۸۲

حَسْبِ حَالِ تَوَشُّتِ وَشَدِ آیامی چند

مَحْرَمِ کُو که فرستم به تو پیغامی چند؟

مابدان مقصدِ عالی توانیم رسید

هم مکریش نهد لطفِ شما گامی چند

چون می از خُم به سوز رفت و گُل افکند نقاب

فرصتِ عیش نکه دار و بزن جامی چند

قَدْ آمِخْتَهُ بَاكُلْ نَهْ عِلَاجِ دِلِ مَاسْت

بوسه ای چند بر آئینه به دشنامی چند

زاهد از کوچه زندان به سلامت بگذر

تا خرابت نکند صحبت بدنامی چند

عیب می جمله چو گفتی، هنرش نیز بگو

نفی حکمت مکن از بهر دل عامی چند

ای کدایانِ خرابات خدا یارِ شماست

چشمِ انعام مدارید ز انعامی چند

پیرمخانه چه خوش گفت به دُدی کش خویش
که مگو حالِ دلِ سوخته با خامی چند

حافظ از شوقِ رخِ مہر فروغ تو بسوخت
کاکار انظری کن سویِ ناکامی چند

تفسیر فال

به مقصود و هدف خود نخواهی رسید مگر آنکه در کنار خداوند باشی و از او یاری بخواهی. حاجات و خواسته‌های تو زمانی برآورده می‌شوند که با ایمان و اخلاص نماز حاجات را به جا بیاوری. این امر نه تنها موجب نزدیکی تو به خدا می‌شود بلکه روحیه تو را نیز تقویت خواهد کرد. همچنین، تو باید خوبی‌ها و نیکوکاری‌های خود را به همگان ثابت کنی، زیرا رفتارهای مثبت انسان نشانه‌ای از شخصیت واقعی اوست. احساسات درونی‌ات را به نمایش

بگذار؛ اگرچه ممکن است در شرایط سختی قرار داشته باشی، اما اگر بتوانی به مستمندان کمک کنی، نشان‌دهنده مردانگی و بزرگی روح توست. این عمل نه تنها زندگی دیگران را تحت تأثیر قرار می‌دهد بلکه بر روی خودت نیز تأثیر مثبت خواهد گذاشت و حس رضایت درونی عمیق‌تری برایت ایجاد خواهد کرد.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)